

[Aksel Larsen.]

grunde; den kunne sikkert give betydelige beløb. Jeg tænker også på en kapitalvindingskat i andre forhold, f. eks. en skat af fortjeneste ved salg af aktier, obligationer o. lign. Der kunne sikkert ad den vej skaffes penge, som det ville være rimeligt at overføre direkte til en boligfond.

Men som ministeren ikke har kunnet undgå at bemærke, har jeg sagt, at vi er ganske klar over, at der må gøres en kraftanstrengelse for gennem en kort årrække at skaffe en milliard til en boligfond, og vi har tilladt os at henvise til regeringens egen opfindelse: et kasseoverskud, som skulle nedkules i Nationalbanken. Hvis man skaffer et kasseoverskud på 1.200 mill. kr. — og det får man jo, hvis regeringen får gennemført sin tredjve indtægtsbuket — så lad os af disse penge tage et passende beløb — om det skal være 700, 800 eller 900 mill. kr., kan jeg ikke sige, det vil jeg bede regeringen regne ud — og overføre det til en boligfond og sige: værsgo, lån disse penge ud til det sociale boligbyggeri. Det vil få den samme kontraktive virkning, som man får ved at lade pengene ligge i Nationalbanken og lade Nationalbanken bruge en del af dem til at købe obligationer op for, simpelt hen af den grund, at der naturligvis går nogle måneder, før fondens udlånsvirksomhed begynder, og dernæst af den grund, at boligbyggeriet er meget lidt valutakrævende; det har vi notater fra regeringen om, vi fik dem forelagt i buketudvalget. Regeringen fastslår selv, at 15 eller maksimum 25 pct. af boligbyggeriets samlede omkostninger kan bogføres under valutakontoen. Ja men det vil altså sige, at hvis man bruger en meget væsentlig del af kasseoverskuddet til investering i boligbyggeriet efter de af os angivne retningslinjer, vil man også opnå den kontraktive virkning, regeringen tilstræber med sit kasseoverskud. Derfor er det en yderst fornuftig anvendelse.

Man behøver altså ikke at spørge: hvor skal pengene komme fra? Vi har sagt her i folketinget højt og tydeligt, at dette mener vi man kan gøre; men naturligvis, vi er klar over, at det gøres ikke som en engangsforanstaltning, vi er klar over, at det må gøres over en eller anden årrække; om det bliver 3, 4 eller 5 år, ved vi ikke. Det afhænger af, hvor hurtigt man får

bygget det fornødne antal boliger, det afhænger af, hvor hurtigt andre indtægter begynder at komme ind til boligfonden dels gennem særlige skatter, dels gennem lån-optagelser, dels gennem afdrag på allerede ydede lån fra boligfonden.

Den højtærede minister kan ikke rigtig forstå, at fondens virksomhed skulle bevirke, at der blev mindre udbud af obligationer på obligationsmarkedet, når vi også forudser, at fonden kan skaffe penge ved at sælge obligationer. Ja men jeg skal da så gerne forklare det, selv om jeg troede, at det var krystalklart i forvejen. Eftersom den væsentlige del af fondens udlån foregår på de af os foreslåede betingelser, vil disse obligationer ikke komme ud i markedet, ikke skulle sælges via børsen. At fonden så kan skaffe sig penge, 100, 200, 300 mill. kr. om året, ved at optage lån, det er noget andet. Her har vi tænkt på f. eks. Arbejdsmarkedets Tillægspensions fond. Den råder over midler og kommer til at råde over flere midler. Men jeg går ud fra som givet, at hvis den skal til at låne penge ud til en boligfond, må den have sikkerhed for sine penge. Det sker ved obligationsudstedelse, men det vil altså ikke sige, at det er obligationer, der sendes på børsen for at blive solgt til den højst- eller lavestbydende. Boligfonden kan tillade sig at forhandle om, hvilken rente der skal betales, og hvis størsteparten af boligfondens kapital skaffes til veje fra staten uden renteforpligtelse, vil man meget let kunne holde den lave udlånsrente til 4 pct.

Men så er spørgsmålet, om man kunne gå en anden vej, og det er svagt antydnet af ministeren, som sagde noget om, at man kunne jo lave boligfond ved Nationalbankens opkøb af obligationer. Jeg synes ikke, man skulle hæfte sådan en etikette på noget, som ikke er nogen fond, men bare en midlertidig foranstaltning, der kan foregå et stykke tid og derpå forsvinde igen. Ved en boligfond forstås vi en ganske bestemt organisation, som har et bestemt formål, og som, om jeg så må sige, er selvejende, sådan at den ikke kan drænes af nogen finansminister, og således at den ikke er undergivet politiske, konjunkturmæssige eller gemytmæssige svingninger. Jeg tror derfor, at det, vi har foreslået, er det rette, at det er den rette vej at gå.